

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 2 ພຶສຈິກາ 2025 (11-2-2025)

ເມື່ອການກະທຳຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເກີດການລົບກວນ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າສາມາດໂຖ່ຄວາມຜິດພາດຂອງພວກເຮົາໄດ້.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຂ້ອຍຕິດໃຈກັບເລື່ອງຂອງ "ການພົບໂອກາດ." ປັດສາດແມ່ນເຕັມໄປດ້ວຍພວກມັນ, ແລະຊີວິດຂອງເຈົ້າກໍ່ເຊັ່ນກັນ. ເຄີຍລ້ຽວໄປ ຊ້າຍເມື່ອເຈົ້າຄວນໄປທາງຂວາບໍ່? ເຄີຍເຄາະຜິດປະຕູບໍ່? ເຄີຍຢືນຢູ່ໃນແຖວຍາວເມື່ອຄົນພົບສາມສິບນາທີຕໍ່ມາວ່າເຈົ້າຢູ່ໃນແຖວທີ່ບໍ່ ຖືກຕ້ອງບໍ່? ພວກເຮົາມັກຈະບໍ່ເຫັນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນເຫດການທີ່ປ່ຽນແປງຊີວິດ, ແຕ່ພວກມັນອາດຈະເປັນ. ທ່ານເຈມ ແຈດວິກ (James Chadwick) ໄດ້ຢືນຢູ່ຜິດແຖວ, ແລະວິທະຍາສາດໄດ້ດີໃຈທີ່ລາວໄດ້ເຮັດແນວນັ້ນ. ເຈມມີອາຍຸພຽງແຕ່ສິບຫົກປີໃນເວລາທີ່ລາວລົງທະ ບຽນຢູ່ໃນມະຫາວິທະຍາລັຍ ແມນແຈັສເຕີ (Manchester). ວັຍໜຸ່ມຄົນນີ້ໄດ້ຈັບຕາເບິ່ງວິຊາຄະນິດສາດ-ຈີນລາວໄດ້ເຂົ້າຢືນຜິດແຖວ. ແຈດວິກ ໄດ້ເຂົ້າແຖວເພື່ອລົງທະບຽນເຂົ້າຮຽນຄະນິດສາດ, ແຕ່ປາກົດວ່າລາວລົງທະບຽນຮຽນພິຊິກ. ລາວຕັດສິນໃຈເຂົ້າຮຽນຕໍ່ໄປ, ຍ້ອນວ່າລາວມັກອາຈານທີ່ລາວໄດ້ໂອ້ລົມນຳ: ດຣ. ເອີແນັສ ຣູເຕີເຟີດ (Ernest Rutherford). ການພົບປະທີ່ຜິດພາດແລະໂອກາດນີ້ ເຮັດໃຫ້ມີມິດຕະພາບແລະການຮ່ວມມືຕອດຊີວິດ. ມັນເປັນເລື່ອງໃຫຍ່ບໍ່? ປາກົດວ່າ ຣູເຕີເຟີດ, ຜູ້ທີ່ລ່າງແຜນສ້າງປະລຳມະນູ, ໄດ້ ປູກຝັງໃຫ້ ແຈດວິກ ຮັກພິຊິກ. ແຈດວິກ ໄດ້ສືບຕໍ່ຄົ້ນພົບອະນຸພາກຂອງນິວຄລຽງ(ນິວຕຣອນ), ແລະລາວໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ບຸກເບີກໃນ ວິທະຍາສາດນິວຄລຽງ. ຄວາມຜິດພາດຂອງເຈົ້າອາດຈະເປັນໂອກາດເຊັ່ນກັນ. ບາງຄັ້ງພວກເຮົາສົງສັຍວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ລືບພວກເຮົາ ອອກໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາເຮັດການຕັດສິນໃຈທີ່ຂີ້ຮ້າຍຫຼືບາບ. ແຕ່ໂມເຊສະແດງໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າສາມາດໃຊ້ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ ເຮົາສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອປັບປຸງເຮົາໄດ້ ຖ້າຫາກເຮົາປ່ອຍໃຫ້ພຣະອົງ.

ຄວາມຜິດອັນໃດທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດແລະຍັງຢາກຫົວຢູ່ໃນມື້ນີ້?

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ອົບພະຍົບ 2:11-15

11. ຢູ່ມາວັນນຶ່ງ ເມື່ອໂມເຊໃຫຍ່ແລ້ວ ວັນນຶ່ງຈຶ່ງອອກໄປຢັງມຸຢາມພວກພີ່ນ້ອງທີ່ເປັນຊາດດຽວກັນກັບຕົນ ໂມເຊໄດ້ເຫັນເຂົາຖືກບັງ ຄັບໃຫ້ເຮັດວຽກຢ່າງໜັກ ແລະເຫັນຊາວເອຍິບຄົນນຶ່ງຂ້າຕີຊາວເຮັບເຮີຄົນນຶ່ງຊຶ່ງເປັນຊາດດຽວກັນກັບຕົນ 12. ໂມເຊຈຶ່ງຫຼຽວໜ້າຫຼຽວ ຫຼັງ ເມື່ອບໍ່ເຫັນຜູ້ໃດຢູ່ທີ່ນັ້ນ ກໍຈັດການຂ້າຄົນເອຍິບຜູ້ນັ້ນເສັງ ແລ້ວຝັງສົບເຊື່ອງໄວ້ໃນດິນຊາຍ 13. ວັນຕໍ່ມາ ໂມເຊໄດ້ອອກໄປອີກ ເທື່ອນີ້ໄດ້ພົບຄົນເຮັບເຮີສອງຄົນກຳລັງຕີກັນຢູ່ ເຂົາຈຶ່ງຖາມຜູ້ທີ່ຄິດວ່າເປັນຄົນຜິດນັ້ນວ່າ "ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຕີຄົນຊາດດຽວກັນ?" 14. ຄົນ ຜູ້ນັ້ນກໍຕອບວ່າ "ໃຜເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ທ່ານເປັນເຈົ້ານາຍ ແລະເປັນຕຸລາການມາຕັດສິນຂ້າພະເຈົ້າ ທ່ານຈະຂ້າຂ້າພະເຈົ້າເໝືອນໄດ້ ຂ້າຄົນເອຍິບຜູ້ນັ້ນບໍ່?" ໂມເຊເລີຍຕົກໃຈພ້ອມກັບຄິດວ່າ, "ໂທ! ເລື່ອງນີ້ໄດ້ມີຄົນຮູ້ເຫັນແລ້ວເປັນແນ່" 15. ເມື່ອກະສັດຟາຣາໂອໄດ້ ຊົງຊາບເລື່ອງນີ້ກໍພາຍາມຫາຊ່ອງທາງຂ້າຊີວິດໂມເຊເສັງ ແຕ່ໂມເຊໄດ້ເອົາຕົວໜີໄປຢູ່ປະເທດມີດີອານເສັງກ່ອນ ເວລາໂມເຊໄປເຖິງ ປະເທດມີດີອານ ເຂົາໄດ້ໄປນັ່ງຢູ່ໃກ້ນ້ຳສ້າງແຫ່ງນຶ່ງ.

ໂມເຊເປັນເດັກກຳພ້າຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ, ຕອນນີ້ໂມເຊເປັນຜູ້ໃຫຍ່, ມີການສຶກສາສູງ, ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ເປັນເຈົ້ານາຍຂອງຊາວ

ເອຍິບ, ແລະ “ມີອຳນາດໃນການປາກເວົ້າແລະການກະທຳ” (ກິຈການ 7:22-23). ຊີວິດຂອງລາວແມ່ນຟຸ່ມເໝືອຍແລະມີສິດພິເສດ. ແຕ່ວ່າຍັງມີຄວາມເຈັບປວດໃນໃຈຊຶ່ງມີແຕ່ເດັກກຳພ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້. ໂມເຊຢາກຮູ້ຮາກເຫງົ້າຂອງຕົນ. ສິ່ງທີ່ລາວຄົ້ນພົບໃນການຄົ້ນຫາຂອງລາວແມ່ນໃຫຍ່ກວ່າສາຍເລືອດ. ໂມເຊໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງ, ຜູ້ໄດ້ເອີ້ນຊາວເຮັບເຮົາວ່າເປັນຂອງພຣະອົງ-ແລະສິ່ງນີ້ໄດ້ຜູກມັດເອົາລາວ. ໃນເວລາຕໍ່ມາ, ໂມເຊໄດ້ຮັບເອົາມໍລະດົກຂອງລາວ: ລາວເປັນລູກຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ, ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນລູກຊາຍຂອງລູກສາວຂອງຟາຣາໂອ. ເຮັບເຮົາ 11 ບອກພວກເຮົາວ່າໂມເຊໄດ້ປະຖິ້ມສະຖານະພາບຂອງຕົນໃນຄອບຄົວຂອງຟາຣາໂອ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 24). ພວກເຮົາກຳລັງບອກວ່າລາວ “ອອກໄປກັບປະຊາຊົນຂອງຕົນເອງ” ເພື່ອເຂົ້າໄປເບິ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຂົາຢ່າງໃກ້ຊິດ, ແລະໄດ້ພົບເຫັນ “ຊາວເອຍິບຕິຊາວເຮັບເຮົາ, ຜູ້ນຶ່ງໃນປະຊາຊົນຂອງລາວ” (ອພຍ. 2:11). ເປັນຫຍັງຄົນຜູ້ນຶ່ງຈຶ່ງເລືອກທີ່ຈະໄປຈາກຄວາມຮັ່ງມີໄປເປັນຄົນຂໍທານ? ໂລກຢູ່ໄປໃນທິດທາງທີ່ກົງກັນຂ້າມ. ເປັນຫຍັງໂມເຊຈຶ່ງເຮັດແບບນີ້? ເຮັບເຮົາ 11 ບອກວ່າ. “ໂດຍຄວາມເຊື່ອ, ໂມເຊ...ຖືວ່າການອົດທົນຕໍ່ຄວາມອັບອາຍເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະຄຣິດເປັນຄວາມຮັ່ງມີຫຼາຍກວ່າຊັບສົມບັດຂອງປະເທດເອຍິບ, ເພາະເພິ່ນເລັ່ງເຫັນລາງວັນທີ່ຈະໄດ້ຮັບນັ້ນ” (ຂໍ້ 24, 26). ເວົ້າອີກແບບນຶ່ງ: (1) ໂມເຊຮູ້ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາກັບອັບຣາຮາມກ່ຽວກັບລູກຫຼານຂອງລາວ. (2) ລາວເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຈະນຳເອົາພຣະເມຊີອາມາສູ່ໂລກໂດຍຜ່ານປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. (3) ໂມເຊເຊື່ອຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. (4) ຄວາມໝັ້ນໃຈອັນຄົບຖ້ວນຂອງລາວໃນພຣະເຈົ້າໄດ້ປົດປ່ອຍລາວຈາກການລໍລວງຂອງ “ຊີວິດທີ່ດີ” ທີ່ລາວມີ. ລາວເບິ່ງຫາສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ກຳລັງຈະມາ. ສິ່ງທັງໝົດນີ້ລວມຢູ່ໃນໂມເຊເມື່ອລາວເຫັນຊາວເອຍິບຕິຊາວເຮັບເຮົາ. ນັກວິຊາການເຫັນຕ່າງກັນກ່ຽວກັບລາຍລະອຽດ—ໂມເຊຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ລາວປົດປ່ອຍອິສຣາເອັນບໍ່? ນີ້ແມ່ນການຄາດຕະກຳຫຼືການປ້ອງກັນບຸກຄົນທີສາມ? ໃນຈຸດນຶ່ງ, ເຂົາເຈົ້າເຫັນດີວ່າ: ໂມເຊບໍ່ສຸພາບແລະເຮັດບາບ, ແລະການກະທຳຂອງລາວເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນສະທ້ອນທີ່ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ. ອັນນີ້ແມ່ນຜິດພາດໃນຫຼາຍລະດັບ. ມັນບໍ່ຈຳເປັນ-ລາວສາມາດສັ່ງໃຫ້ຊາວເອຍິບຢຸດ. ມັນບໍ່ແມ່ນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເອີ້ນໂມເຊໃຫ້ປົດປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ແລະມັນບໍ່ແມ່ນທາງຂອງພຣະເຈົ້າ. ສະຕິຄວາມສຳນຶກຜິດແລະຊອບຂອງໂມເຊໄດ້ເຕືອນລາວຢ່າງຈະແຈ້ງ. ສັງເກດເຫັນຄວາມພຍາຍາມຂອງລາວເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າບໍ່ມີໃຜເບິ່ງ. ລາວໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງໜັກເພື່ອປົດປັ້ງຫຼັກຖານ, ແຕ່ໃນມື້ຕໍ່ມາ, ລາວຄົ້ນພົບວ່າຂ່າວດັ່ງກ່າວໄດ້ຮົ່ວໄຫຼ. ຄວາມສາມັກຄີກັນກັບຍາດພີ່ນ້ອງຂອງລາວທີ່ລາວຫວັງຈະສ້າງໄດ້ເກີດຜົນຕອບແທນ (ຂໍ້ 14; ກິຈການ 7:25). ເມື່ອຟາຣາໂອໄດ້ຍິນເລື່ອງນັ້ນ ໂມເຊຈຶ່ງຕ້ອງແລ່ນເອົາຊີວິດໃຫ້ລອດ. ລາວບໍ່ໄດ້ຄາດຫວັງຫຍັງເລີຍ. ລາວມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີ, ແຕ່ການກະທຳ “ລັບ” ອັນນຶ່ງໄດ້ກະທົບຕລອດຊີວິດຂອງລາວ. ຂະນະທີ່ຮາຊວົງຜູ້ນີ້ແລ່ນໜີຈາກກົດໝາຍໄປຫາເນີນພູ, ລາວອາດຕົກໃຈໃນສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

ເຈົ້າຈະພົ້ນລະນາທັສນະຂອງວັດທະນະທຳຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບບາບແລະຜົນສະທ້ອນແນວໃດ?

2. ອົບພະຍົບ 2:19-22

- 19. ຝ່າຍລູກສາວກໍຕອບວ່າ, “ມີຄົນເອຍິບຜູ້ນຶ່ງ ໄດ້ຊ່ອຍເຫຼືອພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການຂົ່ມເຫັງຂອງຄົນລ້ຽງສັດ ທັງໄດ້ຊ່ອຍຕັກນໍ້າໃຫ້ສັດພວກເຮົາກິນດ້ວຍ” 20. ພໍ່ໄດ້ຖາມລູກສາວຕໍ່ໄປວ່າ, “ຊາຍຜູ້ນີ້ຢູ່ໃສ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງມາປະເຂົາ? ຮີບໄປເຊີນເຂົາມາກິນເຂົ້ານໍາເຮົາ” 21. ຝ່າຍໂມເຊຈຶ່ງໄດ້ມາຫາເຮອູເອນ ແລະຍິນດີຢູ່ນໍາເລີຍ ເຮອູເອນໄດ້ຍົກຊີບໄປຮາລູກສາວຂອງຕົນໃຫ້ເປັນແມ້ງຂອງໂມເຊ
- 22. ນາງຊີບໄປຮາໄດ້ຄອດບຸດຊາຍຜູ້ນຶ່ງ ໂມເຊຈຶ່ງໃສ່ຊື່ໃຫ້ບຸດຊາຍຜູ້ນີ້ວ່າ ເກີໂຊມ ເພາະໂມເຊຄຶດວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ມາອາໄສຢູ່ໃນປະເທດນີ້.”

ໃນຂະນະທີ່ໂມເຊໄດ້ປົບໜີຈາກປະເທດເອຍິບ, ລາວປະເຊີນກັບຄວາມເປັນຈິງທີ່ຍາກລຳບາກ. ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ລາວໄດ້ຮູ້ຈັກກໍໄດ້ຫາຍໄປ. ໂດດດ່ຽວ, ມີແຕ່ເສື້ອຜ້າຄາຄົງ, ໂມເຊກໍໄດ້ແລ່ນໄປມີເປົ່າ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເສັງເວລາຫຼືປະສົບການໃນຊີວິດຂອງເຮົາ. ຄຳຖາມຄື, ໂມເຊໄດ້ຮຽນຮູ້ຫຍັງຈາກຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງລາວບໍ່? ພຣະເຈົ້າທົດສອບພວກເຮົາໃນວິທີທີ່ເປີດເຜີຍແລະປັບປຸງພວກເຮົາ, ຂຶ້ນກັບວິທີ

ທີ່ພວກເຮົາຕອບສນອງ. ຕອນນີ້ໂມເຊໄດ້ຖືກຕີສອນ. **ທົດສອບ 1: ຊີວິດໃນຖິ່ນກັນດານ.** ໂມເຊໄດ້ເດີນທາງປະມານ 300 ໄມລ໌ໄປຫາບ່ອນທີ່ລາວສາມາດຫາຍສາບສູນໄປໄດ້: ດິນແດນທີ່ຫ່າງໄກຂອງມີດີອານ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ຊີວິດຂອງລາວບັນທອນລົງໃນສິ່ງຈຳເປັນປະຈຳວັນເຊັ່ນນ້ຳ, ອາຫານ, ແລະທີ່ພັກອາສັຍ. ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານແມ່ນຄ້າຍຄືກັບຄວາມຂາດແຄນ, ຄວາມໂດດດ່ຽວ, ແລະຄວາມທຸກຍາກ-ເປັນບ່ອນທີ່ຍາກລຳບາກທີ່ບັງຄັບເຈົ້າໃຫ້ສແວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຫຼາຍຄົນໄດ້ພົບກັບພຣະອົງໃນທີ່ນັ້ນ. ຕໍ່ມາໂມເຊຈະໄດ້ນຳອິສຣາເອັນຜ່ານທາງນີ້, ສີ່ສິບປີຕາມທາງນີ້. ແຕ່ກ່ອນອັນລາວຕ້ອງຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດຍຜ່ານການອົບພະຍົບຂອງຕົນເອງ: **(1)** ຢູ່ຫ່າງໄກຈາກຮູບເຄົາລົບ, ຄື “ຊີວິດທີ່ດີ” ໃນປະເທດເອຍິບແລະຄວາມພຽງພໍຂອງຕົນ. **(2)** ເພື່ອຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງສຸດທິວິໄຈແລະການກຳນົດຕົວຢ່າງເຕັມທີ່ກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ອິສຣາເອັນ. ເມື່ອລູກກີກຂອງລາວເກີດ, ບາງສິ່ງທີ່ເລິກຊຶ້ງໄດ້ປ່ຽນໄປໃນໂມເຊ. ລາວໄດ້ຕັ້ງຊື່ລູກຊາຍຂອງລາວວ່າ ເກີໂຊມ (Gershom), ເຊິ່ງເປັນບົດເຣື່ອງຊີວິດຂອງໂມເຊ: “ຂ້ອຍໄດ້ເປັນຊາວຕ່າງດ້າວໃນຕ່າງປະເທດ” (ຂໍ້ 22). ເມື່ອໂມເຊເບິ່ງຄົນໄປເຖິງຕອນທີ່ລາວຢູ່ໃນປະເທດເອຍິບ, ລາວຈື່ໄດ້ວ່າລາວເປັນເຈົ້າຊາຍ, ລາວເປັນຄົນຕ່າງດ້າວຢູ່ຕ່າງແດນ. ບັດນີ້, ອາສັຍຢູ່ໃນມີດີອານ, ລາວເຄີຍເປັນຄົນຕ່າງດ້າວຢູ່ຕ່າງປະເທດ. ໂມເຊຮູ້ໜ້ອຍນຶ່ງວ່າສະຖານະການຂອງລາວໃນຖານະເປັນຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ອາສັຍຢູ່ນັ້ນແມ່ນການກຽມຕົວສຳລັບການເປັນຜູ້ນຳຂອງລາວໃນຖານະເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະຂອງຊາວອິສຣາເອັນຕອດເວລາສີ່ສິບປີຂອງການເດີນທາງ. **ທົດສອບ 2: ເລີ່ມຕົ້ນຄອບຄົວ.** ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນມີດີອານໂມເຊຍຸດຢູ່ທີ່ນ້ຳສ້າງ. ບໍ່ດົນ, ເອື້ອຍນ້ອງເຈັດຄົນໄດ້ມາຕັກນ້ຳໃສ່ອ່າງໃຫ້ຝູງສັດຂອງພໍ່. ໃນຂະນະທີ່ຕັກນ້ຳໃຫ້ຝູງສັດຂອງພວກເຂົາ, ກຸ່ມຄົນລ້ຽງແກະໄດ້ມາຮອດແລະໄດ້ຍາດຊິງພວກເຂົາແລະຝູງສັດ (ຂໍ້ 17). ວຽກງານຂອງເອື້ອຍນ້ອງໄດ້ຖືກຊັກຊ້າແລະຝູງສັດຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກບັງຄັບໃຫ້ລໍຖ້າ. ໂມເຊໄດ້ເຂົ້າໄປຊ່ວຍຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ລາວໄດ້ໃຫ້ນ້ຳແກ່ຝູງສັດຂອງພວກເຂົາ. ການສະແດງຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈອັນກ້າຫານນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກຜູ້ຍິງແລະພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ມີຊື່ວ່າ ເຣອູເອນ (ຍັງເອີ້ນວ່າເຢທະໂຣ), ປະໂລທິດຂອງມີດີອານ. ໂມເຊໄດ້ຖືກເຊີນໄປກິນເຂົ້າແລງແລະໃນທີ່ສຸດກໍເຂົ້າເປັນນຶ່ງໃນຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ລາວກາຍເປັນຜົວແລະເປັນພໍ່, ສ້າງຄວາມເປັນຜູ້ນຳ-ຮັບໃຊ້ແລະການປະຕິເສດຕົວເອງໃຫ້ເລິກຊຶ້ງຂຶ້ນໃນຄຸນລັກສະນະຂອງລາວ. ປະສົບການຂອງໂມເຊໄດ້ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າສາມາດໃຊ້ຜົນສະທ້ອນທີ່ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈທີ່ພວກເຮົາເອົາມາສູ່ຕົວເຮົາເອງເພື່ອປະດິດສິ່ງໃໝ່. ພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກຢູ່ໃນຄວາມຍາກລຳບາກຂອງເຮົາເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງເຮົາແຈ້ງແຈ້ງແລະເລັ່ງການເຕີບໂຕທາງວິນຍານຂອງເຮົາ.

ການເຫັນການຈັດຕຽມຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບໂມເຊເຮັດໃຫ້ເຮົາມີຄວາມຫວັງແນວໃດເຖິງວ່າຈະເຮັດຜິດ?

3. ອົບພະຍົບ 3:7-10

7. ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາໄດ້ເຫັນຄວາມຕົກທຸກໄດ້ຍາກແຫ່ງໄພພິບັດຂອງເຮົາໃນເອຍິບຢ່າງຄັກແນ່ແລ້ວ ແລະທັງໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫຼືອຂອງເຂົາຍ້ອນນາຍຄຸມຂົ່ມເຫັງດ້ວຍ ເຮົາຮູ້ຈັກຄວາມທຸກຍາກຂອງເຂົາທີ່ສຸດ 8. ເຮົາລົງມາຊ່ອຍເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກເງື້ອມມືຂອງຊາວເອຍິບ ເພື່ອນຳພາພວກເຂົາໄປຍັງແຜ່ນດິນອັນອຸດົມສົມບູນແລະກວ້າງຂວາງ ຄືແຜ່ນດິນຂອງຊາວການາອານ, ຊາວຮີດຕີ, ຊາວອາໂມຮິດ, ຊາວເປຣີຊີ, ຊາວຮີວີ, ແລະຊາວເຢບຸສ 9. ສຽງຮ້ອງຂໍຂອງຊາວອິສຣາເອັນໄດ້ມາເຖິງເຮົາແລ້ວ ເຮົາໄດ້ເຫັນຊາວອິສຣາເອັນຖືກກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ 10. ບັດນີ້ ເຮົາຈະສົ່ງເຈົ້າໄປເຝົ້າກະສັດຟາຣາໂອ ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳພາ ອິສຣາເອັນ ໄພ່ພົນຂອງເຮົາອອກຈາກປະເທດເອຍິບ”

ເຮົາຕ້ອງເອົາຊະນະອຸປະສັກອັນໃດແດ່ເພື່ອໃຫ້ພຣະເຈົ້າໃຊ້ຄວາມຜິດພາດໃນອະດີດເພື່ອເສີມສ້າງຊີວິດຂອງຄົນອື່ນ?

ການຊົງຈັດຫາໃຫ້ຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນເລິກຊຶ້ງແລະການເລົ່າໂລມໃຈຄວາມຮູ້ສຶກດີເຊິ່ງຖືກຖັກຊ້ອນຢູ່ທົ່ວພຣະຄໍາພີ. ມັນສອນພວກເຮົາວ່າພຣະເຈົ້າເອງແລະມີອຳນາດຢ່າງໜັກແໜ້ນແລະຊື່ນຳຈັກກະວານແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຢູ່ໃນນັ້ນໃຫ້ເປັນຕາມຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງ, ຕອດເວລາ. ວຽກງານການຈັດຫາໃຫ້ຂອງພຣະເຈົ້າໃນສິ່ງນ້ອຍແລະຂະໜາດໃຫຍ່ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນໂດຍບັງເອີນແລະວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເກີດຂຶ້ນເພື່ອເຫດຜົນ. ເບິ່ງວ່າເຮືອງນີ້ມີຄວາມໝາຍແນວໃດໃນເຮືອງລາວຂອງໂມເຊ. ສີ່ສິບປີຜ່ານໄປລະຫວ່າງອົບ

ພະຍົບ 2:22 ແລະອົບພະຍົບ 3:1. ໃນລະຫວ່າງເວລານີ້, ເບິ່ງຄືວ່າສິ່ງທີ່ບໍ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນການເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງໂມເຊ. (1) ມີການປ່ຽນແປງການນຳໃນເອຍິບ, ເປີດທາງໃຫ້ໂມເຊກັບຄືນມາ (ອພຍ. 2:23-25). (2) ເວລາທີ່ຖືກພະຍາກອນໄວ້ເຖິງການບົດປ່ອຍຂອງພຣະເຈົ້າມາຮອດ (ປະຖົມມະການ 13:14-16). (3) ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງແຫ່ງໄພພິນຂອງພຣະອົງ ແລະຈື່ຈຳພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງກັບອັບຣາຮາມທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງລາວເປັນປະເທດຍິ່ງໃຫຍ່ໃນດິນແດນຂອງພວກເຂົາເອງ. ໃນຂນະດຽວກັນ, ໂມເຊໄດ້ລ້ຽງຝູງສັດໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກຫຼາຍກວ່າປົກກະຕິ, ແລະລາວເຫັນບາງສິ່ງທີ່ບໍ່ທັມມະດາ. ບາງທີໂມເຊໄດ້ສັງເກດເຫັນພຸ່ມໄມ້ທີ່ມີໄຟຢູ່ແຕ່ໄກແຕ່ກໍເຮັດວຽກຕໍ່ໄປ. ຈາກນັ້ນລາວເບິ່ງອີກເທື່ອນຶ່ງແລະເຫັນວ່າພຸ່ມໄມ້ບໍ່ປ່ຽນແປງ. ຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນຂອງໂມເຊຫັນໄປສູ່ຄວາມປະລາດໃຈໃນຂນະທີ່ລາວຮູ້ວ່າແປວໄຟ, ຄືກັບພຣະເຈົ້າເອງ, ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບສິ່ງອື່ນໃດອີກເລີຍ. ແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກນີ້ກະທຳການໃນທີ່ນີ້, ການປາກົດພະລັງຖາວອນ, ແສງສະຫວ່າງ, ແລະສະງ່າຮາສີ. ເພີ່ມເຕີມຄວາມປະລາດ, ໂມເຊແປກໃຈທີ່ໄດ້ຍິນສຽງເອີ້ນຊື່ຂອງລາວ. ("ເພິ່ນຮູ້ຈັກຂ້ອຍ?") ພຣະເຈົ້າເຕືອນລາວໃຫ້ຮັກສາໄລຍະຫ່າງ, ຈາກນັ້ນພຣະອົງໄດ້ແນະນຳຕົວເອງວ່າເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະຢາໂຄບ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຄາງຂອງຊາວອິສຣາເອັນ. ພຣະອົງໄດ້ເຫັນຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຂົາ. ຈາກນັ້ນ, ຂນະທີ່ໂມເຊກັມທົວລົງດິນຊາຍ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວບາງສິ່ງທີ່ໜ້າປະລາດໃຈວ່າ: "ເຮົາໄດ້ລົງມາເພື່ອຊ່ອຍກູ້ພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກອຳນາດຂອງຊາວເອຍິບແລະຈະນຳເຂົາ...ໄປສູ່ດິນແດນທີ່ມີນ້ຳມັນແລະນ້ຳເຜິ້ງ...ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງໄປ, ເຮົາຈະສົ່ງເຈົ້າໄປທາງຟາຣາໂອເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ນຳພາປະຊາຊົນຂອງເຮົາ, ຊາວອິສຣາເອັນອອກຈາກປະເທດເອຍິບ" (ຂໍ້ 8,10). ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, "ໂມເຊ, ອິສຣາເອັນໄດ້ອະທິຖານເພື່ອການບົດປ່ອຍ, ແລະເຈົ້າເປັນຄຳຕອບຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະນຳພວກເຂົາອອກໄປໂດຍຜ່ານເຈົ້າ." ໂມເຊເວົ້າຕຳນການຂັດຂວາງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນທີ່ສຸດ, ໂມເຊໄດ້ກັບຄືນໄປປະເທດເອຍິບດ້ວຍມືອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າແລະອາໂຣນຢູ່ຄຽງຂ້າງລາວ. ມີດີອານອາດຈະຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າຈົບສິ້ນແຫ່ງສາຍຂອງໂມເຊ. ແຕ່ດ້ວຍພຣະເຈົ້າ, ເວລາຖິ້ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານເປັນພຽງທາງອ້ອມ, ບໍ່ແມ່ນທາງຕົ້ນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ໂຕໂມເຊຈາກຜົນສະທ້ອນແຫ່ງຄວາມເຈັບປວດທີ່ໄດ້ເຮັດດ້ວຍ-ຕົວເອງ, ເປັນພອນໃຫ້ແກ່ຫຼາຍລ້ານຄົນ, ໃນຕອນນັ້ນແລະດຽວນີ້.

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

- ພຣະເຈົ້າສາມາດໂຖ່ຄວາມຜິດພາດຂອງພວກເຮົາ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:
- **ຂໍການໃຫ້ອະພິຍຂອງພຣະເຈົ້າ.** ຖ້າບາບເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ສາລະພາບບາບຂອງຈື່ແລະຮັບການໃຫ້ອະພິຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ອ່ານເພງສັຣເສີນ 103:10-14; ເອເຟໂຊ 1:7; ໂກໂລຊາຍ 1:14; ແລະ 1 ໂຢຮັນ 1:9.
  - **ຈື່ເວລາຖິ້ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຈາກອະດີດຂອງເຈົ້າ.** ສະທ້ອນເຖິງລະດູການໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າ. ໃຫ້ເບິ່ງຄືນເວລາຂອງການລໍຖ້າທີ່ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ແລະພຍາຍາມກຳນົດວ່າພຣະເຈົ້າໃຊ້ເວລາເຫຼົ່ານັ້ນເພື່ອປັບປ່ຽນເຈົ້າ, ຈາກພາຍໃນສູ່ພາຍນອກ. ໃນມືຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜົນສະທ້ອນບໍ່ພຽງແຕ່ສຳລັບການແກ້ໄຂ, ແຕ່ສຳລັບການປູກຝັງ.
  - **ປະຕິບັດຕາມການເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ.** ໂມເຊຮູ້ສຶກຂາດຄຸນສົມບັດ, ຄືກັນກັບພວກເຮົາ. ຂໍໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຊີ້ນຳເຈົ້າໃນຂນະທີ່ເຈົ້າສແວງຫາທີ່ຈະເຊື່ອຟັງຕໍ່ການເອີ້ນຂອງພຣະອົງ. ການຕິດຕາມພຣະອົງເປັນສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຢູ່ໃນທຸກຂັ້ນຕອນຂອງຊີວິດ.

ອຸປຸຸດໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA

